

S A D R Z A J

1. Uvod 3
2. Beseda pre glasanja da li Sokrat kriv ili prav 4
3. Pobijanje Meleta kao glavnog tužioca 5
4. Sokrat neće plakati za milost, jer to nije lepo ni pravedno 6
5. Beseda posle glasanja da je kriv 7
6. Beseda posle izricanja presude na smrt 8
7. Zaključak 10
8. Literatura 11

UVOD

Svoju odbranu dao je Sokrat na dan ročišta 399. godine pred komisijom sudija (heliasta), koje su tesmoteti birali kockom. Prema sudskom postupku u Atini, odbrana se deli na tri dela. U prvom delu (gl. 1—24) Sokrat daje pravu svoju odbranu na tužbu Meleta, Anita i Likona i iznosi svoje mišljenje da li je kriv ili prav. Posle odbrane arhona koji je predstavljao i vodio isleđenje poziva sudije da pristupe glasanju. Tužba je glasila: „Melet, sin Meletov, iz Pita podiže ovu tužbu i zakletvom potvrđuje protiv Sokrata, sina Sofroniskova, iz Alopeke: Sokrat je kriv što ne veruje u koje veruje država, a uvodi druga nova bića demonska; a kriv je što i omladinu kvari. Predlažem smrt." Posle prebrojavanja glsova, predsednik objavljuje presudu: Sokrat je kriv. Sad optuženik ima pravo da iznese protivpredlog (za manju kaznu). To Sokrat čini u drugom svom kratkom govoru (gl. 25—28). Zatim sudije ponovo glasaju, i to ili za predlog Meletov ili za protivpredlog Sokratov. Sokrata osude na smrt. Najzad se on obraća najpre onim sudijama koji su ga osudili, pa onda onima koji su glasali da bude pušten.

BESEDA PRE GLASANJA DA LI JE SOKRAT KRIV

Činjenica da Sokrat ne pominje druge tužioce nego ističe samo Anita, to nagovešćuje da je Anit u ovom procesu imao glavnu ulogu. Platon, u dijalogu Menon, prikazuje Anita kao strasnog i fanatičnog protivnika sofista i učitelja mudrosti. Vođe demokratske partije, a naročito Anit, hteli su sofistickom vaspitanju, koje su oni najviše optuživali za nedaće poslednjih podina, da stanu na put uklanjanjem onoga koga su smatrali za glavnog predstavnika sofistickog vaspitanja. Kad ga, zbog amnestije, nisu mogli progoniti politički, uzeli su u pomoć religiju. Sokrata kleveću da je sofist i ateist. Sam naziv sofisti nije bio prvobitno pogrdan, jer su prvi mudraci sami sebi tako govorili. Tek je docnije taj naziv postao pogrdan, jer su Heleni uzimali da je sramotno prodavati duhovni rad, pisati drugome govore ili ga poučavati za novac, a to su i činili sofisti. Osim toga, među sofistima, osobito mladima, bilo je nadriknjiga i nazovi mudraca, koji su se isticali praznim, lošim i lažnim nadmudrivanjem.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com